

Dosarul nr. 2ra-489/22
2-21045602-01-2ra-08042022

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central – S. Ghercavii
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – A. Garbuz, A. Ciobanu, I. Grosu

ÎNCHEIERE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de societatea de asigurări „Acord Grup” societate pe acțiuni, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea de asigurări „Acord Grup” societate pe acțiuni împotriva lui Vasili Buga cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Vasili Buga, s-a casat hotărârea din 05 iulie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de societatea de asigurări „Acord Grup” societate pe acțiuni,

constată:

La 23 martie 2021, societatea de asigurări „Acord Grup” societate pe acțiuni (în continuare SA „Acord Grup”), reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasili Buga cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 6-10, 54).

În motivarea acțiunii a invocat că, la 13 iunie 2020, în mun. Bălți, la intersecția str. Sorocii cu str. Aerodromului, s-a produs un accident rutier în care a fost implicat autovehiculul Opel Astra, cu n/î XXX, condus de Vasili Buga și autovehiculul Mercedes Sprinter, cu n/î XXX, condus de Lilian Ceban.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 04770138 din 13 iunie 2020, vinovat în comiterea accidentului dat a fost recunoscut Vasili Buga.

Reclamanta a menționat că, la momentul producerii accidentului rutier, răspunderea civilă obligatorie pentru pagubele produse de autovehiculul Opel Astra, cu n/î XXX, a fost asigurată de SA „Acord Grup” în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și poliței de asigurare RCA seria nr. RCAI-xxx, valabilă din 21 septembrie 2019 până la 20 septembrie 2020.

Astfel, în baza poliței de asigurare RCA seria nr. RCAI-xxx, SA „Acord Grup” a deschis dosarul de daune în cadrul căruia a constatat că autovehiculul Mercedes Sprinter, cu n/î XXX, a fost deteriorat parțial, iar proprietarului acestuia, Eugeniu Șvarișciuc, fiindu-i cauzat prejudiciu material în sumă de 30 000 de lei.

SA „Acord Grup” a relevat că, în baza actului de evaluare la procesul-verbal de constatare a daunelor nr. R/20/207 din 09 iulie 2020, întocmit de întreprinderea specializată SRL „Salikhov Consulting”, a achitat persoanei păgubite despăgubirile de asigurare în sumă totală de 30 000 de lei pentru repararea mijlocului de transport avariat.

Totodată, în cadrul examinării dosarului de daune, s-a constatat că, la momentul producerii accidentului rutier, Vasili Buga a condus autovehiculul Opel Astra, cu n/î XXX, fără permis de conducere.

Așa, la 16 noiembrie 2020, SA „Acord Grup” a expediat în adresa lui Vasili Buga notificare privind recuperarea sumei despăgubirii de asigurare achitate de către asigurator, însă, aceasta nu a fost reclamată de către destinatar.

Reclamanta SA „Acord Grup” a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea în ordine de regres de la Vasili Buga în beneficiul său a despăgubirii de asigurare în sumă de 30 000 de lei, compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în cuantum de 900 de lei, a cheltuielilor de interpelare a informației privind domiciliul pârâtului în sumă de 71,20 de lei și a cheltuielilor privind acordarea asistenței juridice în sumă de 3 500 de lei.

Prin hotărârea din 05 iulie 2021 a Judecătoria Bălți, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Acord Grup”.

S-a încasat în regres de la Vasili Buga în beneficiul SA „Acord Grup” suma de 30 000 de lei.

S-a încasat de la Vasili Buga în beneficiul SA „Acord Grup” suma de 4 471,20 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată (f.d. 70, 76-79 recto-verso).

În consolidarea soluției prima instanță a reținut că, în temeiul art. 29 lit. c) din Legea nr. 414/2006, asiguratorul SA „Acord Grup” are dreptul de a înainta o acțiune în regres împotriva asiguratului Vasili Buga, cu care avea încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă valabil la ziua producerii accidentului rutier și în baza căruia a achitat persoanei păgubite despăgubirea de asigurare în sumă de 30 000 de lei, deoarece Vasili Buga este persoana răspunzătoare de producerea accidentului și conducea autovehiculul fără permis de conducere.

La 20 iulie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Vasili Buga a declarat apel împotriva hotărârii din 05 iulie 2021 a Judecătoria Bălți, sediul central (f.d. 73 recto-verso).

Prin decizia din 30 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Vasili Buga.

S-a casat hotărârea din 05 iulie 2021 a Judecătoria Bălți, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de SA „Acord Grup”.

S-a încasat de la SA „Acord Grup” în beneficiul lui Vasili Buga suma de 675 de lei cu titlu de compensare a taxei de stat și suma de 5 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică (f.d. 149, 150-156).

În consolidarea soluției instanța de apel a reținut că presupusele circumstanțe constatate de către prima instanță, *de facto*, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Instanța de apel a considerat temeiul invocat de SA „Acord Grup”, precum că la momentul încheierii contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă, permisul de conducere al lui Vasili Buga nu era valabil, ca fiind neprobat, deoarece asiguratul Vasili Buga deține permis de conducere eliberat la 11 mai 1987 (f.d. 19).

La aspectul dat instanța de apel a notat că, la momentul încheierii contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și eliberării poliței de asigurare RCA seria nr. RCAI-xxx, valabilă de la 21 septembrie 2019 până la 20 septembrie 2020, compania de asigurări a acceptat permisul de conducere deținut de Vasili Buga. Astfel, în pofida faptului că permisul de conducere al lui Vasili Buga nu era valabil prin prisma pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 571 din 21 iunie 1999, compania de asigurări SA „Acord Grup” și-a asumat riscul și a încheiat cu acesta contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. Ba mai mult ca atât, anterior între același părți au fost încheiate și alte contracte asemănătoare.

Din aceste considerente, instanța de apel a conchis că, în cazul în care asigurătorul SA „Acord Grup” cunoștea cu certitudine că permisul de conducere al lui Vasili Buga nu este valabil, dar i-a eliberat polița de asigurare obligatorie de răspundere auto internă (RCA), nu este în drept să solicite în regres suma achitată pe motiv că acesta nu dispune de permis de conducere valabil, or, asemenea circumstanțe compania de asigurări ar obține un venit nejustificat.

La 22 martie 2022, SA „Acord Grup”, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, a declarat recurs împotriva deciziei din 30 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei recurate, menținerea hotărârii din 05 iulie 2021 a Judecătoria Bălți, sediul central și încasarea din contul lui Vasili Buga în beneficiul SA „Acord Grup” suma de 450 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată în instanța de recurs (f.d. 161-169).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, potrivit adeverinței TC 0062231 din 29 decembrie 2020, eliberată de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, la momentul accidentului rutier, Vasili Buga a fost documentat cu permis de conducere seria xxx nr. xxx din xxx, cu categoria „B”, care nu era valabil prin prisma pct. 1 din Hotărârea Guvernului cu privire la unele măsuri în vederea respectării condițiilor Convenției asupra circulației rutiere nr. 571 din 21 iunie 1999.

Recurenta a considerat greșită concluzia instanței de apel, precum că la momentul încheierii contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și eliberării poliței de asigurare RCA seria nr. RCAI-xxx, compania de asigurare a acceptat permisul de conducere eliberat lui Vasili Buga, care nu era valabil și în pofida acestui fapt a încheiat contractul. Or, această concluzie a fost trasă în baza prevederilor art. 1, art. 3 lit. c), art. 43 alin. (1) lit. a), b), d) și f), alin. (2) și (3) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, art. 6 lit. a), b) și d) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003. La caz, însă, raporturile dintre asigurător și asigurat sunt guvernate de prevederile Legii cu privire la asigurarea

obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006.

SA „Acord Grup” a menționat că, potrivit Legii nr. 414/2006, la încheierea contractului de asigurare între proprietarul sau utilizatorul de autovehicul și asigurătorul licențiat pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, asigurătorul are obligația de a verifica numai actele proprietarului sau utilizatorului de autovehicul în vederea existenței dreptului de a încheia contract de asigurare, și anume certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport și buletinul de identitate al proprietarului sau utilizatorului.

Prevederile Legii nr. 414/2006 nu pun în sarcina asigurătorului obligația de a verifica valabilitatea permisului de conducere a asiguratului la data încheierii contractului de asigurare. Ipotetic, între asigurător și asigurat poate fi încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto chiar și în cazul în care asiguratul nu deține permis de conducere sau are un permis de conducere expirat, dar este proprietarul autovehiculului. Sarcina verificării dreptului de a conduce și valabilitatea permisului de conducere țin de competența organului de poliție în domeniul rutier, în cazul în care șoferul conduce autovehiculul pe drumurile naționale.

Astfel, în opinia recurenteii, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume Legea nr. 414/2006, care la art. 29 lit. c) garantează dreptul asigurătorului de a înainta acțiune în regres împotriva persoanei răspunzătoare de producerea accidentului și care conducea autovehiculul fără permis de conducere sau cu permis nevalabil.

La fel, în opinia recurenteii, instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, și anume prevederile art. 6 lit. a), b), d) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, or, aceste norme nu sunt incidente speței din prezentul litigiu.

Prin referința depusă prin intermediul oficiului poștal la 10 mai 2022, intimatul Vasili Buga a solicitat respingerea recursului declarat de SA „Acord Grup” împotriva deciziei din 30 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinschi v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 30 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, § 29; Nicolae Popa v. România, 09 decembrie 2014, § 16; Tence v. Slovenia, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele Ponomaryov v. Ucraina, 03 aprilie 2008, § 41; Ustimenko v. Ucraina, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 30 decembrie 2021. Potrivit extrasului din poșta electronică cu adresa „inna.oineagra@justice.md”, decizia integrală din 30 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost notificată electronic reprezentantului recurenteii la 25 februarie 2022 (f.d. 157 verso).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 22 martie 2022 (f.d. 161).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
 - a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
 - b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de SA „Acord Grup”, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SA „Acord Grup”, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurente cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de SA „Acord Grup”, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce SA „Acord Grup” a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de societatea de asigurări „Acord Grup” societate pe acțiuni, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, împotriva deciziei din 30 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de societatea de asigurări „Acord Grup” societate pe acțiuni, reprezentată de avocatul Natalia Vladimirov, împotriva deciziei din 30 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas